

מסורת הש"ס

16 ימות 5 קי גיטין 16
עג ככל תהא חת;
17 ונפיל כ לקמן 17;
18 ותי מתי כ"ב מה 18;

גליון הש"ס

גם ואפקעינהו רבנן ע"י
תשונה רביא פ"י אף
קפני;

הגרות מר"ב רגשבורג

א| תר"ח וסברה דאית
ובי ונבי פרוצות ל"ב ובי
ע"י מנה י"ב ע"א מדיה
נשע ובי;

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות ג.

ג.

עין משפט
נר מצווה

ד א מ"י פ"י מ"ב אשת
הל' טו סג ע"פ מה
טו"ע א"ר"ע ק"י פ"ד ס"ד
12

מוסף רש"י

כל דמקדש אדעתא
דרבנן מקדש. תולת
נשע ממס', דהא דת
משה וישראל קאמר (בבוח
13) לתיב קדושין חלק
מת משה וישראל סביטו
ממני ישראל. וידי הס
אחמי שפישיט ל קדושין
שנשאל על ידי גט כהן
הלך פקטי שעל מנת
ק קדשה (גיטין 17).
הינא דקדשי בכספא
איכא למימר אפקעינהו
ל קדושין נשע דרבנן
ואחרי ליהי טעות למפרע
ממנה, וממילא פקטי שרי
שקדש על מתת ק
קדש (שם וגיטין 18)
14 וק"י 15: דהפקד כ"ד
הפקד נבי ממון ויחילו
קדשה נגזל ונחמט דמיל
ללא היו קדושין (שם)
16 ב"ב 17: קדוש שבית
מאי איכא למימר. מאי
אפקעתא איכא למימר,
האי כיהא מאי שויה
(בבוח 13) דקיימל ק
קדושין (ד"ה) מ"י יק
א"ש א"ש ועבלה. דלשה
מתקדשת נמי כביאה, מאי
אפקעתא איכא למימר הא
כיהא (גיטין 17). שרייה
רבנן לבעילתו בעילת
זנות, למפרע על ידי גט
זה דלפקטי שס קדושין
מינה, ויש כהן נה לקי,
שרי בשקדש על מהנא
חוק דתס קדוש (גיטין 17)
כיון דנכדשת דרבנן מלה
ויבטן אמור דבי ייבוי לה
גט כי האי מבעט כיהא
דתיבוי בעילת זנות, ולימ
דלמרי תיה קדש בכספא,
קדושין ספק דרבנן,
קדש כביאה דקדושין
דמזויירימא ניטור מאי
איכא למימר, ושעת גדיל
הוא כדס, דקדושי ספק
דלזויירימא ניטור ומגורה
זוה דקדשה קדשה ספדה
עפרין גמר לה נחמט
קדושין (ב"ב) וגיטין כסוי
למרה וכל י"ב מוחות, ולי
קדושי ספק מרבנן מי
קטילין נשע עליה, דבעל
אזימא כנ"ל, ועוד מאי
שיטת דשני שויה רבנן
ר', הא קשיא ליה כי
מאי רבנן לאפקושי מדי
דלזויירימא ומשע ליה שויה
רבנן, הא נמי אפקעתא
היא (בבוח 13) וגיטין
בארכה גיטין לג ודשכ"ס
ב"ב מה.

וימנין דלא אנים, והוי גיטא: וסברה. למלא אנים ואינו גט
ומלאג להינשא: ומינסבא. וכשינא ויאמר נאנסמי נמלא גט בעל
זניה מן האחרון ממזרים לפיך אמרו יהא גט: דמדאורייתא לא
הוי גיטא. שמנינו טענת אונס מן
ולנערה לא תעשה דבר: כל הפקדש.
כל המקדש אשה על דעת שהניגו
חכמי ישראל ישראל הוא מקדשה
שהיו קיימין קידושין לפי דברי חכמים
והיו גטילים לפי דברי חכמים על
די גיטין שהכשירו חכמים: ואפקעוה
רבנן לקידושין. כשינא גט כזה
אמרייהו: סינא. למימר אפקעתא
דקדקיש כנספא דיימא גט זה עוקר
הקידושין ועושה מעות ממנה מעיקרין:
קדיש כביאה מאי. אפקעתא מעיקרא
איכא. בשלמא על ידי גט כשר אע"פ
שהקדוש קיימים עד עכשו גזירת
חכמים היא שגט כורחו ואמרי
איסורו מכאן ולהנא אבל זה שאינו
גט מן התורה ואתה מכשירו מפני
דעמו של זה הקדשה על דעת
חכמים ושביטלו על פי חכמים לר"ך
אמה לומר שמעיקרין לא היו קידושין
ואי קדיש כביאה ואתה עוקר
קידושין למפרע מה תהא על ביאתו:
שויה רבנן לבעילתו. למפרע על
די גט שהוא מדבריהם בעילת זנות
ויש בהן נח לעשות כן שהרי הוא תלה
בהן. שמעתי כל רבותי מפרשים
דקדיש כנספא דקידושי דרבנן ניגו
ואי כנספא לומר כן מהל דגזירה
זוה היא קדשה קדשה משדה עפרין
(קידושין 97 ב.) וכל הלמד מגזירה
זוה כמו שכתוב מפרש הוא לכל
דבר ועוד אי דרבנן ניגו והאיך
סוקלין על ידו ומביאין חולין לעזרה
על שגגתן וסוף סוף כי קא משנין
שויה רבנן לבעילתו בעילת זנות
על כרחק ר"ך אתה לפרש כמו
שפירשמי קדושין נעקירן מעיקרין
ולא מכאן ולהנא. והמפרש לומר שויה
רבנן לכל מקדשי כביאה בעילת
זנות טעות גמור הוא ונא להמיר
אשם איש המתקדשת כביאה כלא אג
מן הטעם הזו ולא מנינו זאת בהתלמוד:
וכן לענין גיטין. אלפיך קאי דטעינין
טענת אונס בתנאי הגט להפקישו:
שכמי דיינן קבועין בכל יום. כלומר
שקביעות כל הימים שזה: והא בעינן
שקדו. שיהא טורה כקעודה שלשה ימים: דעריה ליה. אם טרח לפני
השבת ותיקן לזרכי טעודה כוססה נחמד כשבת או כשבת נשבת:
מאי

וימנין דלא אנים, והוי גיטא: וסברה. למלא אנים ואינו גט
ומלאג להינשא: ומינסבא. וכשינא ויאמר נאנסמי נמלא גט בעל
זניה מן האחרון ממזרים לפיך אמרו יהא גט: דמדאורייתא לא
הוי גיטא. שמנינו טענת אונס מן
ולנערה לא תעשה דבר: כל הפקדש.
כל המקדש אשה על דעת שהניגו
חכמי ישראל ישראל הוא מקדשה
שהיו קיימין קידושין לפי דברי חכמים
והיו גטילים לפי דברי חכמים על
די גיטין שהכשירו חכמים: ואפקעוה
רבנן לקידושין. כשינא גט כזה
אמרייהו: סינא. למימר אפקעתא
דקדקיש כנספא דיימא גט זה עוקר
הקידושין ועושה מעות ממנה מעיקרין:
קדיש כביאה מאי. אפקעתא מעיקרא
איכא. בשלמא על ידי גט כשר אע"פ
שהקדוש קיימים עד עכשו גזירת
חכמים היא שגט כורחו ואמרי
איסורו מכאן ולהנא אבל זה שאינו
גט מן התורה ואתה מכשירו מפני
דעמו של זה הקדשה על דעת
חכמים ושביטלו על פי חכמים לר"ך
אמה לומר שמעיקרין לא היו קידושין
ואי קדיש כביאה ואתה עוקר
קידושין למפרע מה תהא על ביאתו:
שויה רבנן לבעילתו. למפרע על
די גט שהוא מדבריהם בעילת זנות
ויש בהן נח לעשות כן שהרי הוא תלה
בהן. שמעתי כל רבותי מפרשים
דקדיש כנספא דקידושי דרבנן ניגו
ואי כנספא לומר כן מהל דגזירה
זוה היא קדשה קדשה משדה עפרין
(קידושין 97 ב.) וכל הלמד מגזירה
זוה כמו שכתוב מפרש הוא לכל
דבר ועוד אי דרבנן ניגו והאיך
סוקלין על ידו ומביאין חולין לעזרה
על שגגתן וסוף סוף כי קא משנין
שויה רבנן לבעילתו בעילת זנות
על כרחק ר"ך אתה לפרש כמו
שפירשמי קדושין נעקירן מעיקרין
ולא מכאן ולהנא. והמפרש לומר שויה
רבנן לכל מקדשי כביאה בעילת
זנות טעות גמור הוא ונא להמיר
אשם איש המתקדשת כביאה כלא אג
מן הטעם הזו ולא מנינו זאת בהתלמוד:
וכן לענין גיטין. אלפיך קאי דטעינין
טענת אונס בתנאי הגט להפקישו:
שכמי דיינן קבועין בכל יום. כלומר
שקביעות כל הימים שזה: והא בעינן
שקדו. שיהא טורה כקעודה שלשה ימים: דעריה ליה. אם טרח לפני
השבת ותיקן לזרכי טעודה כוססה נחמד כשבת או כשבת נשבת:
מאי

וימנין דלא אנים וסברה דאנים ומייגענא
ויתבה ומשום פרוצות דאי אמרת לא ליהוי
גיטא וימנין דאנים ואמרה לא אנים ואולא
ומינסבא ונמצא גט בטל ובניה ממזרים ומי
איכא מידי דמדאורייתא לא להוי גט ומשום
צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש
לעלמא א"כ כל דמקדש אדעתא דרבנן
מקדש וואפקעינהו רבנן לקדושי מיניה אמר
ליה רבינא לרב אשי תינח קדיש בכספא
קדיש בביאה מאי איכא למימר שויה רבנן
לבעילתו בעילת זנות איכא דאמרי אמר
רבא וכן לענין גיטין אלמא קסבר רבא יש
אונס בגיטין מיתבי הרי זה גיטין אם לא
באתי מכאן ועד שנים עשר חדש ומת
בתוך שנים עשר חדש אינו גט מת הוא
דאינו גט הא חלה הרי זה גט לעולם אימא
לך חלה נמי אינו גט והוי גופה קמ"ל דאינא
גט לאחר מיתה אין גט לאחר מיתה הא
תנא ליה רישא דלמא לאפוקי מדברותינו
ת"ש מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש
הרי זה גט מאי לאו הוא הדין לחלה לא
מת דוקא דלא ניתא ליה דתפול קמי יבם
ת"ש מהרהוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן
ועד שלשים יום ליהוי גיטא אתא בסוף
תלתין יומין ופסקיה מברא ואמר להו חזו
דאתאי חזו דאתאי ואמר שמואל לא שמיה
מתיא אונסא דשכיח שאני דכיון דאיבעי
ליה לאתנויי ולא אתנא איהו הוא דאפסיד
אנפשיה אמר רב שמואל בר יצחק לא שנו
אלא מתקנת עזרא ואיך שאין בתי דינים
קבועין אלא בשני ובחמישי אבל קודם
תקנת עזרא שבתו דינן קבועין בכל יום
אשה נשאת בכל יום קודם תקנת עזרא מאי
דהיה הוה הכי קאמר "אי איכא בתי דינים
דקבועין האידנא כקודם תקנת עזרא אשה
נשאת בכל יום הא בעינן ששקדו דטריח ליה
מאי

וימנין דלא אנים וסברה דאנים ומייגענא
ויתבה ומשום פרוצות דאי אמרת לא ליהוי
גיטא וימנין דאנים ואמרה לא אנים ואולא
ומינסבא ונמצא גט בטל ובניה ממזרים ומי
איכא מידי דמדאורייתא לא להוי גט ומשום
צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש
לעלמא א"כ כל דמקדש אדעתא דרבנן
מקדש וואפקעינהו רבנן לקדושי מיניה אמר
ליה רבינא לרב אשי תינח קדיש בכספא
קדיש בביאה מאי איכא למימר שויה רבנן
לבעילתו בעילת זנות איכא דאמרי אמר
רבא וכן לענין גיטין אלמא קסבר רבא יש
אונס בגיטין מיתבי הרי זה גיטין אם לא
באתי מכאן ועד שנים עשר חדש ומת
בתוך שנים עשר חדש אינו גט מת הוא
דאינו גט הא חלה הרי זה גט לעולם אימא
לך חלה נמי אינו גט והוי גופה קמ"ל דאינא
גט לאחר מיתה אין גט לאחר מיתה הא
תנא ליה רישא דלמא לאפוקי מדברותינו
ת"ש מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש
הרי זה גט מאי לאו הוא הדין לחלה לא
מת דוקא דלא ניתא ליה דתפול קמי יבם
ת"ש מהרהוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן
ועד שלשים יום ליהוי גיטא אתא בסוף
תלתין יומין ופסקיה מברא ואמר להו חזו
דאתאי חזו דאתאי ואמר שמואל לא שמיה
מתיא אונסא דשכיח שאני דכיון דאיבעי
ליה לאתנויי ולא אתנא איהו הוא דאפסיד
אנפשיה אמר רב שמואל בר יצחק לא שנו
אלא מתקנת עזרא ואיך שאין בתי דינים
קבועין אלא בשני ובחמישי אבל קודם
תקנת עזרא שבתו דינן קבועין בכל יום
אשה נשאת בכל יום קודם תקנת עזרא מאי
דהיה הוה הכי קאמר "אי איכא בתי דינים
דקבועין האידנא כקודם תקנת עזרא אשה
נשאת בכל יום הא בעינן ששקדו דטריח ליה
מאי

וימנין דלא אנים וסברה דאנים ומייגענא
ויתבה ומשום פרוצות דאי אמרת לא ליהוי
גיטא וימנין דאנים ואמרה לא אנים ואולא
ומינסבא ונמצא גט בטל ובניה ממזרים ומי
איכא מידי דמדאורייתא לא להוי גט ומשום
צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש
לעלמא א"כ כל דמקדש אדעתא דרבנן
מקדש וואפקעינהו רבנן לקדושי מיניה אמר
ליה רבינא לרב אשי תינח קדיש בכספא
קדיש בביאה מאי איכא למימר שויה רבנן
לבעילתו בעילת זנות איכא דאמרי אמר
רבא וכן לענין גיטין אלמא קסבר רבא יש
אונס בגיטין מיתבי הרי זה גיטין אם לא
באתי מכאן ועד שנים עשר חדש ומת
בתוך שנים עשר חדש אינו גט מת הוא
דאינו גט הא חלה הרי זה גט לעולם אימא
לך חלה נמי אינו גט והוי גופה קמ"ל דאינא
גט לאחר מיתה אין גט לאחר מיתה הא
תנא ליה רישא דלמא לאפוקי מדברותינו
ת"ש מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש
הרי זה גט מאי לאו הוא הדין לחלה לא
מת דוקא דלא ניתא ליה דתפול קמי יבם
ת"ש מהרהוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן
ועד שלשים יום ליהוי גיטא אתא בסוף
תלתין יומין ופסקיה מברא ואמר להו חזו
דאתאי חזו דאתאי ואמר שמואל לא שמיה
מתיא אונסא דשכיח שאני דכיון דאיבעי
ליה לאתנויי ולא אתנא איהו הוא דאפסיד
אנפשיה אמר רב שמואל בר יצחק לא שנו
אלא מתקנת עזרא ואיך שאין בתי דינים
קבועין אלא בשני ובחמישי אבל קודם
תקנת עזרא שבתו דינן קבועין בכל יום
אשה נשאת בכל יום קודם תקנת עזרא מאי
דהיה הוה הכי קאמר "אי איכא בתי דינים
דקבועין האידנא כקודם תקנת עזרא אשה
נשאת בכל יום הא בעינן ששקדו דטריח ליה
מאי

ובשני